

3. De Embeds- og Bestillingsmænd, som enten allerede nu, eller efter denne Lovs Bestemmelse lønnes med Honorarer.

4. De Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Lønninger udredes af den under § 23 bevilgede Assistancefum.

Hvor de under No. 1. opførte Emolumenter udgjøre en Blindtægt for Embeds- og Bestillingsmænd, komme de ikke i Betragtning ved Beregningen af hvad der maatte tilkomme dem efter den foregaaende § 24.

Ny § 27.

Opgjørelser af de Kongerigets Embedsmænd og Bestillingsmænd efter §§ 24 og 25 tilkommende Gage- og Lønningsdele blive at forelægge Indenrigsministeren, inden nogen Anvisning efter disse §§ kan finde Sted.

Saa snart Bærdierne af Sædqvantum er beregnet, blive de at udbetale den 1ste i den næstfølgende Maaned for den indtil dette Tidspunkt forløbne Deel af Finantsaaret. For den følgende Deel af samme blive de at udbetale til de sædvanlige for den vedkommende Gage eller Lønning gjældende Forsaldstider.

Med Hensyn til Pensjonsansættelse komme de af §§ 24 og 25 flydende Lønningstillæg ikke i Betragtning. Lad § 35.

44) Efter 1858 tilføies:
„og bevilges de Udgifter, som den maatte medføre i Finantsaaret 1858—59.“

45) Efter Udsagnet af Lovudkastets 2den Behandling ordnes Paragraphernes Nummere.

Udvalgets Mindretal (Winther, Alberti, J. A. Hansen og Tscherning) er under den foreliggende Sags Behandling endyderligere blevet styrket i den Erkendelse, som af Flere blev fremsat ved 1ste Behandling, at

den foreliggende Lønningslov savner, som Grundlag og nødvendig Forudsætning, en Organisationslov; dette gjælder især om Ministeriernes Embedsmænd og den i Ministerierne anordnede Forretningsgang. Vi skulle nævne nogle af Manglerne. Der findes saaledes et forholdsvis stort Antal Departementschefer i Ministerierne, af hvilke hvert især, i Forhold til Landets Størrelse, kun er at ansee som et Departement. Det er blevet oplyst, at der i Ministerierne kun bestaaer en bunden Forretningstid for et indskrænket Antal Embedsmænd, idet der, i en Comptoirtid af 4 à 5 Timer, kun findes tilstede i Comptoirerne Chefen eller ældste Fuldmægtig, Journalføreren, den vigtigste Expedient og mindst een Skriver. I enkelte Retninger ere de Enkeltes Indtægtsforhold eiheller fuldstændig belyste. I Genhold til disse Bemærkninger maa Mindretallet fremsætte som sin Formening, at det vilde være rigtigst at forsætte Loven, især den Deel, som angaaer Ministeriernes Embedsmænd og de sig dertil nærmest sluttende Lønningsansættelser for administrative Embedsmænd og, endnu i det kommende Aar, hjælpe sig igjennem med en Tillægslov efter Sædpris. Da Fleertallet i Udvalget imidlertid har været imod denne Fremgangsmaade og meent, at man hellere maatte fremme Loven, selv i en ufuldstændig Skikkelse, saa er Mindretallet, ved at tage Sagen i Overveielse fra denne Side, kommet til i flere Punkter, navnlig i Størrelsen af Lønningsfakterne, at afvige fra Fleertallet.

Ved at undersøge Forholdene har det fundet som Gjennemsnit, at i Justitsministeriet en Mand efter 10³/₄ Aars Tjeneste i en Alder af mellem 37 og 38 Aar har opnaaet en Løn af henved 1200 Rdlr. og i Indenrigsministeriet efter 11¹/₂ Aars Tjeneste, 44—45 Aars Alder, opnaaet over 1300 Rdlr. I Undervisningsministeriet bestaaer omtrent det samme Forhold. Et ikke ringe Antal har inden disse Aldersgrændser opnaaet over 1500 Rdlr. Det har ogsaa viist sig, at Embederne med de nuværende Lønninger og Tjenesteforhold ere tillokkende for Mange. Et ledigt Embed paa 1000 til 1500 Rdlr. er i Gjennemsnit blevet søgt af 9; de